XV. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1913. március 23. 12. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 „ | Egyes szám ár
Tanitóknak és jegyzőknek egy évre 6 kor., félévre 3 kor.
Szerkesztővel értekezhetni: szeden és pénteken

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal és özv. Zsigmond Istvánné könyvkereskedése

Feltámadás napján.

A gyönyörü tavasz meghozza nekünk husvét gyönyörü ünnepét. A természet és a vallás egymással együtt jarnak itt, odakünn a határban uj életre éled minden, feltámadnak az összes termékenyitő erők és a templomokban és a jó szivekben feltámad Jézus Krisztus, a ki közénk jött szenvedni és meghalni az igazságért.

Az ő tüneményes legendaja a legnagyszerübb élmeny, a melyen ember keresztül ment, az ő türése és bizakodása Istenben olyan példaadás, a mely követőkre fog tanalni mindörökkön, mignem ember fog elni ezen a földön. Hányan jöttek utána, a kik az ő nyomdokain haladva meghaltak az igazukért, igyen biztositva az igaz diadalát! Hányan vannak, a kik nemzeteket, népeket mentettek meg, tamasztottak fel, nem diadalmas csatákban, hanem a mágyán, a bitón, a sortüzek golyoitól összeroskadva! Az ő igazuk, a melyért martirhalált szenvedtek, kitört a sirból, kitört miként Jézus Krisztus megihlette a lelkeket és diadalra juttatta a szent ügyet. A magyar történelem száz és száz ilyen példaadó martirt ismer és nem pusztulhat el az a nemzet, a melynek sok olyan fia van, a ki a közös ügyért el van szánva arra is, hogy a halálba menjen.

Ma nehéz időket élünk, olyanokat, a melyek ólom sulylyal nehezednek a magyar lelkekre annál is inkább, mert nem találunk magunk között embert, igaz férfiut, a ki példaadással lenne nekünk s a kiről elmondhatnank: „Ez az ember meg is tudna halni a mi igazunkert.« Az emberek ma meghalnak párbajban, agyonzuzzák magukat, a mikor lezuhannak a repülőgépről, elpusztulnak a csaták terein, megfagynak a sarki jégvilágban, de martirokat nem termel ez a mai élet. Jézus Krisztusnak, a ki meghalt a Golgothán, nincs követője.

Pedig a mai sivár, anyagias zürzavaros életben, ebben a vad hajszában, a társadalmi és politikai gyülölködések közepette bizony felső példaadásra lenne szükségünk, a mely észre téritse az embereket. Olyan példaadásra, a mely feltámadásra serkentse a tömegekben elrejtve elő hitet, a tisztességet es a jóságot.

Bizzunk benne, hogy el fog jönni ez a példaadás is. A magyar nép, éppen ugy, mint az egész emberiség, átélte már a sivárságoknak hasonló korszakait, jöttek jobb, becsületesebb korszakok utánuk s az erény, a tisztesség feltámadott.

Higyjünk, bizzunk ebben a feltámadásban, a mindig megujuló örök feltámadásban; megjön az igaz eszmék feltámadása, a mikent megjött abban a sirban is, a melyet római katonák őriztek.

A természet, a történelem, a vallás, mind azt igazoljak, hogy igenis van, kell lennie feltámadásnak! Higyjünk tehát benne föntartás nélkül és bizakodjunk az eljövendő életben.

Szeretettel köszöntünk, husvét szent ünnepe!

Bünös világ.

Hány humánus intézmény, csendőr és rendőr áll a közerkölcsiseg szolgálatában s mégis oly gyakoriak napjainkban a bünözések! Sokszor a legnagyobb bünesetek olyan óriási halmazban jelentkeznek, hogy szinte megrettenve kérdjük önmagunktól, hogy merészkednek az emberek ide-oda utazni, járkálni, avagy az utcákon sétalni, a mikor különböző jelentésekből az világlik ki, hogy lépten-nyomon veszedelem fenyeget bennünket. Fényes nappalokon ép ugy, mint legsötétebb éjszakákon, a városok kellő közepén ép ugy, mint az erdők rengetegeiben találkozhatunk elvetemült gonosztevőkkel, a kik vagyonunkat és életünket veszélyeztetik. És a gonosztevők nem mindanyian az ugynevezett alsóbb néposztályokból kerülnek ki, hanem igen nagy a száma az „uri“ gonosztevőknek is, a kik a legválagatottabb eszközökkel, a legraffináltabb eljárással törnek embertársaik vagyona és élete ellen. Olvassuk csak el a lapoknak törvényszéki rovatait, megtudhatjuk azokból, hány diplomás gazembert termel az inteligens középosztály!

Oka pedig a szamtalan sok büneset-

A tartozás.

Irta: Prém József.

I.

Özvegy Darvas Károlyné egy délelőtt nem öltötte fel többe a gyászruhát, hanem pompás, szürke nyers-selyem pongyolában nyitott be a nála lakó nagybátyjához.

— Jó reggeit, bacsi! — mosolygott rá a szép asszony és kövéres, piros arcán megjelent az a két pajkos gödröcske, melyet a kisvárosban mindenki ellenállhatatlannak tartott.

Lindenburg Oszvald nyugalmazott őrnagy elégedetten nézte a hugát.

— Hm! Ezt mar szeretem Das ist eine Idee!

A többit hozzáköhécselte, a miben az özvegyke is segitett neki. Mert rettenetes füst tolongott a különben tágas, magas szobában. Az őrnagy ur már néhány cigarettát szit el, utána egy havanna-virginiát, azután egy ezüstös szivart és most fejezte be a csibuk élvezetét.

Valóságos nikotin-tobzódást rendezett minden délelőtt.

Könnyen tehette, hisz a város fötrafikja éppen özvegy Darvas Károlyné tulajdona volt. S hogy ne csak a pompás dohanyféle fogyjon, ha nem a likőrök se maradjanak szégyenben, Lindenburg Oszkár pontos sorrendben egy-egy poharka cognacot, chartreuse t, állas t és szilvoriumot kapott be. Tehette, mert a huga a város első füszerüzletét birta.

A nyári nap hosszu sugarakat bocsátott be a szobába és ezen sugársavon kékes-sárga fehér szinben hullamzott a maró füst. Mintha folyó opálla változott volna a levegő.

Az özvegy szokatlanul vidám volt. A nagybácsi rögtön megértette. Félretette a csibukot és kedélyeskedni kezdett:

— Teringette! Heut bist áber flott! Nem győzlek nézni, hugocskam. Hej, ha tiz évvel fiatalabb volnék! Mi?

— Ugyan, bácsi! Hisz félek ettől a rettentő Haynaubajuszától!

— Akkor is, ha nem volna szürke?

— Akkor még jobban!

Mindketten nevettek s az özvegy két kezével meghuzta a hatalmas bajusz két végét. Aztán cupanós csókot adott az őrnagy szájára, de mégis inkább a levegőbe.

— Na beszeljünk okosan, hugom. Letetted a gyászt. Bravissimo! És most: Keine Faxen mehr! Nem azert vagy te szép, hogy örökké sirasd Darvas Károlyt. Derek ember volt, jó ember volt, de csak füszerkereskedő volt. Remélem nem akarsz örökke a „Fekete Elefánt“ specerajosné maradni? Mi? He? Potztausend — das könnt ich noch brauchen! Elég volt!

— De bacsi sohasem szégyeltem. S ha szegény Karoly meg nem hal a vasuton...

— Ha tüdőgyulladast nem kap, ha meg nem hal végrendelet nélkül.

— Kegyetlen vagy Oszvald bácsi!

— Javadat akarom. Ja wohl. Te örököltél mindent. A kis sógornője, az Amália majd csak kap ferjet. Ha megfeledkezett róla Károly, ki tehet róla!

— Kiházasitom! — sietett hozzátenni az

Kóser

éttermemben minden időben a legjobban és legolcsóbban lehet étkezni.
Naponta friss virsli és kolbászáru, reggeli és ozsona-kávé.
Bankettek és lakodalmak rendezését jutányos áron elfogadom.

HUNGARIA ált. biztosító r.-t.

(Részvénytőke 6.000,000 kor. Szervezési alap 1.200,000 korona.)

KERÜLETI ÜGYNÖKSÉGE GRÜNFELD FÜLÖPNÉL

A társaság kartelen kivül áll és az élet, tüz, baleset, szavatossági, betöréses-lopás elleni, üveg jég és állatbiztositási ágazatokat miveli

Olcsó dijak! Modern feltételek Kartelen kivül

Celldömölk, Sági-utca 2. szám.

nek az erkölcsök meglazulása, mely szabad folyást enged az indulatok és szenvedélyek tobzódásának. Csökkenése csak a jó iskolától és a munkaalkalmak szaporodásától várható.

A mai iskola jónak éppenséggel nem mondható, mert feladatának csak egyik, kisebbik részét oldja meg. Csak tanit, Csak tanit, az-az ismereteket közöl, hogy bizonyitványt adhasson; neveléssel azonban vajmi keveset törődik. Munkájára mindazonáltal nagyon büszke. Kérkedik azzal, hogy mennyivel többet tud az iskolába járó ember az analfabétánál, azzal azonban — sajnos — nem dicsekedhetik, hogy a milyen mértékben ellátta tanitványait ismeretekkel, ugyan oly arányba vitte elő az erkölcs utjain is. Maga a nagyképű társadalom sem kiváncsi erre. Hallgassuk meg csak az embereket, mire kiváncsiak: arra e, hogy mit „tud". — Csak természetes, hogy az iskola, ismervén a társadalomnak ezen gyöngéjét, ugyszólván teljesen figyelmen kivül hagyja az erkölcsi nevelést, vagy legfeljebb elvont erkölcsi nevelési dolgokkal untatja tanitványait — de teletömi a fejüket annyi mindenfélével, hogy az ugynevezett szellemi táplálék megemésztéséről szó sem lehet. Már pedig, ha az iskola nem javit s nem ad olyan erkölcsi tartalmat az embernek, a mely urrá tehetné indulatai és szenvedélyei fölött, akkor nem varhatja meg azoktól, a kiket kebeléből kibocsátott hogy az erkölcs törvényei szerint éljenek.

A mi a munkaalkalmakat illeti, hát e téren is hibás a társadalom is, az iskola is. A társadalom azért, mert nem nyujt mindenkinek lehetőséget arra, hogy kenyeret becsületesen megkeresse. Az iskola pedig azért, mert nem neveli munkára, önállóságra az embert. Ha megváltoznék a társadalom és gyökeres átalakuláson menne at az iskola, várhatnók, hogy a bünös világ megjavul; a mig azonban minden téren a mai fonák helyzet uralkodik, addig csak tapogatózunk a sötétben, foltozgatjuk a gyakran megsértett erkölcsöt, de nagyobb javulást nem várhatunk.

HIREK

— **A megyéspüspök utazása.** *Mikes* János gróf szombathelyi megyéspüspök közvetlen a husvéti ünnepek után Rómába utazik, hogy hódolatát a pápának bemutassa. A püspök Rómából hosszabb tartózkodásra délvidékre utazik.

— **Egyházkerületi közgyülés.** A Dunántuli református egyházkerület tavaszi közgyülését április hó 17 és 18-ik napján tartja Pápán.

— **Behelyezés.** A m. kir. államvasutak igazgatósága *Shuster* Árpád celldömölki, volt veszprémi árupénztárnokot Budapestre, az igazgatóság fogalmi főosztályának F. IV. (szállitmányozási és visszkereseti ügyek) szakosztalyába helyezte be.

— **Halálozás.** *Benkó* Ferenc vendéglős folyó hó 9-én 54 éves korában rövid betegeskedés után meghalt. E hirünk sajnálatos tévedes folytán elkésve jelenik meg.

— **A férj boszuja.** Véres dráma folyt le a mult héten Alsószölnökön. Wallner Adolf tanitó szerelmi viszonyt folytatott Csuk Ferenc gazda csinos feleségevel. Az egész falu tudott róla, csak a férj nem Szerdán azután gyanut fogott a férj, kerülő uton felesége után ment, a kit a patak partján bizalmas együttlétben talált a tanitóval. A megcsalt férjet elkapta az indulat és a nála levő baltaval teljes erővel a csabitó fejére sujtott, a ki vérbeborultan esett össze. Csuk azután bement Szentgotthárdra es jelentkezett a járasbiróságnál. Wallner tanitót pedig elvitték Háromy Ferenc gyanafalvai orvoshoz, a ki kimosta és bevarrta tátongó sebet. A sulyosan megsérült tanitó állapota veszélyes

— **Kiküldöttek választása.** A „Szombathelyi Kerületi Munkasbiztositó Penztár" közgyülési kiküldöttének mandatuma ez évben lejár, az ujonnan választandó közgyülési kiküldöttek választásának határnapjául aprilis hó 27-ik napja tüzetett ki. A szavazatszedő bizottság tagjai Celldömölkön: I. Munkaadók: Szalay József, cipész ifj. Reich Imre festő. Biztositottak részéről: Gerse János, bádogos. II. Biztositottak: Kiss János, nyomdasz Szijgyártó Ernő, kereskedő. Munkaadók részéről: Berecz Lajos, asztalos. Helyiség: városhaza, Jánosbazán: I. Munkaadók: Singer Sándor, kereskedő Mészáros János cipész. Biztositottak részéről: Hansli Gusztáv, téglás II. Biztositottak: Neumark Rezső szabó, Bolla Ferenc, kereskedő. Munkaadók részéről: Götzl Béla, szabó. Helyiség: községháza.

— **Hálás gyermek.** Horváth István cáki földesgazda az összel ráiratta fiára, Horváth Jánosra a birtokát. Az öreg ember és felesége közös háztartásban élt az ifjabb Horváthal és ennek feleségével, a kik kedden reá támadtak az öreg feleségére és egyik lefogta, a masik pedig elrabolta tőle a penzes szekrény kulcsát, a mivel azután hozzáfértek az öregek pénzéhez. Az öreg asszony védekezni próbált, de ezek ütlegelték, ugyannyira, hogy sulyos sebesüléseket szenvedett. Az öregek panaszára a csendőrség rablásért följelentette a házaspárt a szombathelyi kir. ügyészségnél, a hol azzal védekeznek, hogy a birtok átiratása után már a mult évi termés jövedelme is őket illeti. A házaspárt letartóztatták.

— **Kedélyes vasuti hivatalnok.** Ugyancsak kedélyes pénztáros lehet a bobai állomáson *Jonei* Ferenc. Minden kommentár nélkül közöljük az alábbi esetet: A mult vasárnap *Rosta* Sándor gazdatiszt Bobán volt egy barátjával. Az esti 6 órai vonattal volt hazautazandó Lőrintére s már egy órával a vonat indulása előtt jegyet kért. A pénztáros akkor elutasitotta azzal, hogy meg ráér. Mikor már a Celldömölk felől jövő vonat berobogott, akkor jutott eszébe a pénztáros urnak, hogy elfelejtett az utasoknak jegyet adni Senki egy szóval nem mondta, hogy lehet jegyet valtani s igy történt, hogy a gazdatiszt jegy nélkül volt kénytelen beszallni a vonatba, a miért két koronára büntették. Igy történt. Mint halljuk, a gazdatiszt feljelentette a kedélyes pénztarost a szombathelyi üzletvezetőségnél.

— **Művészestély.** A Celldömölki Erzsébet Nőegylet 1913 évi f. ho 24-én (husvét hétfőn) a Koronaszálloda összes termeiben tánccal egybekötött jótékonycélu zártkörü művészestélyt rendez. A művészestélyen a Győri Ének és Zeneegylet dr. Vajda—Kirchner—Székely—Csillag vonosnégyese Harsányi Gizella a győri szintársulat drámai müvésznője, Rusznyák Armánd ismert nevü budapesti operaénekes működnek közre, mig a conferencier szerepét Dobó Sándor ny. szinigazgató látja el A hangverseny este félkilenc orakor kezdődik, az egyes müsorszámok alatt a terem ajtói zárva lesznek. Jegyek I—V. sor 4 K, a többi sorok 2 K árban Németh Márkus, Blettler Pál, Scheiber Mór kereskedőknél előre is megválthatók és este a pénztárnal is kaphatók. Felülfizetések a jótékonycelra való tekintettel köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Részletes müsor a hangverseny napjan a t. vendegek rendelkezésére áll.

— **Házasság száz koronáért.** Pár héttel ezelőtt történt az alábbi mulatságos dolog Szombathelyen, de csak most derült ki. Egy helybeli fiatalember azzal volt gyanusitva a rendőrség előtt, hogy házasság igéretevel száz koronat csalt ki egy leánytól, a kit aztán elhagyott. A föllelentést a megcsalt leány küldte s mellékelte a hűtlen ember leveleit is, mert a rendőrseg megállapithatta belőlük, hogy a napidijas valóban kapott a leanytól száz koronat s hogy valóban cserben hagyta. Megidézték a bünös ifjut a kapitányságra. A fogalmazó kihallgatta s ő minden kérdésre lelkiismeretesen megfelelt. A pénz dolgában is vallott. Mindent beismert, de megbánást nem mutatott, a mi a sokat tapasztalt rendőrfogalmazót is megdöbbentette. A mikor a kihallgatásnak vége volt s a fogalmazó előterjesztést akart tenni a rendőrtisztnek, hogy a bünöst a beismerő vallomás alapján letartóztathassa, az ifju a szebébe nyult és kivett egy irást. Az irást szétnyitotta és átadta a fogalmazónak. Azt hiszem, mondta, hogy ez a sok kihallgatás és jegyzőköny mind felesleges ezek után. Valóban ugy volt. Az ifju a följelentés óta megtért s nemcsak megkérte az elhagyott leány kezét, hanem már meg is kötötte vele a házasságot. A fiatal férj ellen nyomban megszüntették az eljárást.

— **A vállalkozók számláinak soronkivüli utalványozása.** Több érdekképviselet felterjesztest intézett a kereskedelmi miniszterhez, a melyben arra kérte a minisztert, hogy tekintettel a rossz gazdasági viszonyokra, rendelje el, hogy a közmunkák vállalkozóinak számláit és óvadékait soron kivül utalványozzák ki a hatóságok. A minisztérium méltányolta a vállalkozók óhajtását és elrendelte a kerés teljesitését. A rendelettel kapcsolatban a kereskedelmi miniszter a többi miniszteriumokban is közbenjárt hasonló rendelet kibocsajtása érdekében. A belügyminisztérium már teljesitette is a minister kérését és l iratban utasitotta a törvényhatóságokat és a fenhatósága alatt álló állami hivatalokat, hogy a vállalkozók számláit soron kivül és minden felesleges akadékoskodás nélkül egyenlitsék ki.

— **A kéziratkirály.** A newyorki angol lapok sokat foglalkoznak most Barth Lajos, magyarországi ügyvéd érdekes személyével s páratlan kéziratgyüjteményével. — Barth hazánkfia évekkel ezelőtt arra a gondolatra jutot, hogy összegyüjti a jelenkor legnagyobb és leghiresebb embereinek kéziratait egy nagy könyvbe s eddig már annyi nagy ur és nagy ember irta be a nevét az ő könyvébe, hogy maga J. P. Morgan

---

özvegy. — Ne mondják, hogy az uram kis testvérhugáról megfeledkeztem.

— De előbb te menj férjhez. Igen! Most majd megválogatjuk kinek add kezedet. Nem is mégy az üzleted első segédjéhez, mint özvegy Galambos Péterné, ott a főúton Hahaha! Kezét adta az üzletvezetőjének! A bolond asszony!... El ne feledd, hogy katonatiszt lánya vagy! Már születésednél fogva is jogod van, hogy fenn hordjad a fejedet.

S valóban, özvegy Darvas Károlyné büszke volt.

Házában még férje életében is a hadsereg délceg, daliás tagjai fordultak meg és most, hogy a házur tisztjét az őrnagy ur képviseli, az egyenruhás alakok, délceg hadfiak mindsürübben uzsonálnak és vacsoráznak a Darvas-házban.

És Lindenburg Oszvala nekihevül, s mint a terveket főzi:

— Ne feledd, hogy a mikor Darvashoz mentél, voltaképp leszálltál hozzá. Apád őrnagy volt, én is a cár kabátját viselem és te közönséges nyárspolgárhoz, egy füszereshez mentél! Igaz, szegény voltál, de most gazdag vagy. Hányan vetekednek veled itt a városban? Ne feledd, hogy ennek a jólétnek is éra volt és hogy családunk fénye ellen vétettél. A csorbát ki kell köszörülnöd. Ez pedig, csak ugy lehetséges, hogy ha katonához mégy feleségül. Lakatos kapitány nem hiába jár ide olyan sürün.

Jól megfigyeltem. Hát meghalgatod-e?

A szép asszony halántékáig elpirult a nagy izgatottságtól. Szinte ijedten kérdezte:

— De hát szeret-e igazán a kapitány? Hisz mindenkinek udvarol! Félek, csak szokásból jár ide . . . Azt is mondják, hogy adósságai vannak . . .

— Adósságai? Hát melyik tisztnek nincs tartozása? Nekem is van, apádnak is volt.

— Ó, az apus!

És az özvegyben igen szomoru emlékek támadtak. A hitelezők zaklatásainak, pörösködéseinek, végrehajtók látogatásainak és a hirtelen penzionáltatásnak rettentő emlékei . . .

Lindenburg őrnagy sietett a megnyugtatással:

— Az a pár száz, vagy mondjuk, pár ezer forint: semmi! Hisz Lakatos már novemberben őrnagynak lép elő.

— Nem megyek hozzá, ha csak a pénzemre vágyik! Mert jól tudja, hogy a kaució háromszorosan is megvan.

De a mint ezt mondta, a szép asszony halántékáig elpirult. Ez a pir elarulta, hogy már halálosan szerelmes a kapitányba.

II.

E percben nyilt az ajtó s a félénk, bodrosfejü Amália lépett be sietve, mintha valakitől menekülne.

— Mi lelt? — kérdezte a sogorasszony?

— Semmi! A kertben voltam s a kerítésen át beszélgettem Lakatos kapitánnyal. Egyszerre aztán virágot kért tőlem és a mikor odanyujtottam neki, ugy megszoritotta a kezemet, s oly hirtelen megcsókolta, hogy megijedtem. Máskor sohasem tette. Azt mondta a kapitány, hogy ma eljön . . .

(Folyt köv.)

300.000 dollárt ajánlott neki fel állitólag a könyvért, de Barth hallani sem akkar élete nagy művének eladásáról. Most Amerikában van s newyorki lakásáról rándul ki az uj világ koronázatlan fejedelmeihez, hogy megnyerje ezeket is, miután Európának ugyszólván minden koronás fejedelme beirta már a nevét sajátkezüleg valami többé-kevésbé szellemes mondással a Barth könyvébe. A mikor Barth Lajos pár héttel előtt Newyorkba érkezett, hatalmas kéziratgyüjteményében mindössze a Morgan és a Roosevelt aláirása volt meg az amerikai nagyságok közül, de ma már benne van a könyvben Andrew Carnegié is, de még nincs benne John D. Rockeffeleré. a kihez tudvalevőleg aránytalanul nehezebb bejutni, mint barmely európai uralkodóhoz. Az uralkodók közt ott van I. Ferenc Józsefé, a ki kedvenc mottóját irta a neve fölé: Viribus unitis. Vagyis: egyesült erővel. Ferenc Ferdinánd trónörökös is fogadta Barth urat annak idején s maga elé tetetve a nagy kéziratos könyvet, sok érdeklődéssel lapozgatott benne, de egyetlen megjegyzest sem tett egy aláirásra sem. A mikor ahoz az oldalhoz ért, a hol Ferenc József aláirása tündöklött, önkenytelenül ennyit szólt: ah! mit látok!? Azutan Barthoz fordult s azt kérdezte, hogy ugy-e bar ön osztrak?

— Nem fe séges uram, magyar vagyok, — felelte Barth.

Ferenc Ferdinand még pár pillanatig lapozgatott a világ legerdekesebb kéziratgyüjteményében, aztan csak annyit jegyezett meg, hogy nem érdekli őt a dolog és — nem irta be a nevét abba a könyvbe, a hová beirta Ferenc József, a német császár, olasz, spanyol, angol király stb. Barth igen érdekes lapnak tekinti könyvében azt az oldalt, a melyen a Dreyfuss kapitány aláirása olvasható. Dreyfuss komoran nézte végig az érdekes aláirásokat, aztán azt irta neve fölé, hogy az embert mindig az igazság vezesse utjain. A könyvbe elsőnek a római papa irta be nevét, a mi már csak azért is érdekes, mert Barth ur zsidó származásu ember. A könyvet Barth nem akarja eladni, hanem sokszorositani akarja és valószinüleg sok pénzt fog ilyen uton is csinálni eredeti ötletével, hogy összegyüjtötte az érdekes aláirásokat.

— **A kéményseprők kérelme.** A vasmegyei járási kéményseprőmesterek a mult szombaton értekezletet tartottak Szombathelyen, melyen el hatarozták, hogy a kéménysepresi dijak felemelését fogják kerelmezni a varmegyetől. A kéményseprőmesterek ez ügyben küldöttség utján juttatták a kérelmüket Herbst Géza alispán kezeihez.

Paraszt felfogás. Megbetegedett a p . . . i paraszt lova. S hogysem birta tovább kocsi elé fogni. Elvitte tehat az allatorvoshoz. Azaz, hogy nem is vitte, hanem huzta maga után, a ló már-már alig vánszorgott. Az állatorvos megvizsgálta az állatot és megjegyzi:

— A lónak az a baja, hogy sok zabot eszik.

— Nem látott az, uram vagy egy esztendeje zabot! — feleli a paraszt.

— Hát az hogy lehet! — kérdi csodálkozva a doktor.

— Ugy, hogy vak! . . .

— **Üzelmek a gazdák rovására.** Gazdáink nem képzelhetik, hogy a tavalyi esős ősz következtében mily nagy tömegben hoznak az idén forgalomba részint jóhiszemüleg, részint tudva csekélyebb értékü, sőt egészen értéktelen magféléket. Minél alacsonyabb arakon kinálják, annál biztosabb, hogy például a répamag, melyből a hirhedt bizenci hibás, selejtes áru több ezer zsákkal van a vidéken elhelyezve, legtöbb esetben dohos és általában igen rosszul csirázik. sőt az északnémetországi között is van ilyen elég az idén. A mi pedig a lóherét illeti, köztudomásu, hogy a mult napokban érkezett Fiumén át Magyarországba mintegy 20 vagon olasz rostaalja, melynek a hivatása, hogy honi lóhere közé kevertessék. Nem is szólva a lucernáról, melyre nézve az „Erdélyi Gazda" szaklap március 16-iki számában is megirta, hogy a teljesen értéktelen turkesztáni lucerna nagy tömegben került Bécsből magyar vidéki kereskedőkhöz. Jó lesz tehát nagyon vigyázni, maradjunk meg régi megbizható cégeknél és ne üljön föl se kereskedő, se gazda az emlitett igen alacsony ajánlatoknak, melyeknek célja nem egyébb, mint hasznavehetetlen portékán akármilyen áron tuladni. Ha gazdáink nem elég óvatosak, akkor nagy bajok lesznek és csodákat fognak ez évben tap sztalni.

— **Tüzoltók bálja.** A vönöcki tüzöltó egyesület husvét másnapján a tüzoltói szertar nagyobbitásának javára mükedvelői szinelőadással egybekötött tancmulatságot rendez. Szinre kerül a „Gyimesi vadvirág" cimü népszinmü. Helyárak: I. hely 1 K 20 fill., II. hely 80 fill. állóhely 60 fill. Kezdete este 8 órakor. A szergényi tüzoltó egyesület husvét masnapján felszerelései javára mükedvelői szinelőadással egybekötött táncmulatságot rendez. Szinre kerül „A falu rossza" cimü népszinmü.

A kép . .

Irta: **Tormássy Mariska.**

A házsorokra ráborult az alkony,
Sötét szárnyait terjesztve szerteszét,
S hogy valamely hajlek menedéket adjon,
Menekül be minden az orkán elől.
És a sötétség mindegyre növekszik
Vészthozó felhők tünnek fel legott,
Egy csillag sem ragyog fent az egen,
S bágyadt fénnyel kandikál a hold.
De nem soká nézheti a földet,
Gyász felhő lesz felette is az ur.
Korom sötétség borit be mindent,
Eső esik, s a szellő viharra fajul.
A távol faluból haranzugás sir fel,
Felhiva mindenkit az esti imára,
De ma különösen olyan kisérteties
E téli napnak az éjszakája.
Nem látni már senkit, eltisztult az utca,
Hogy kint mi történik azt egyedül csakis
A jó Isten tudja.
Azt hinné az ember, hogy nincs is oly lélek,
A kire ne varna, szerető családkör,
Barátságos fészek.
De nézzük csak amott az utcaszögletén,
Feltünni kezd egy roskadó alak,
Kire egyetlen imbolygó lampafény
Vet néhány végső elhaló sugarat.
A szél betolakszik koldus rongya közé,
Nem hagy neki békét,
Szabadulni tőle akarhogy akar.
Nézzük csak közelről e fájdalmas arcot,
Talán egy elaggot ?- a kit a végzet
Ily kegyetlen sorsra juttatott ?
Oh nem! — sőt fiatal, egykor
Erőteljes férfi
Csak tapogat egyre, mindhiába,
Nincs hova betérni.
Jön, megy, bolyong az itélet időben,
Hol meghuzza magát nincsen egy fedél.
Pedig szülőházát valamikor régen,
Tanyának üté fel a ledér.
Sajnos ezen idő csakhamar letünt,
Dolgozni persze nem tanult.
Hisz atyja a büszke uraság,
Csak nem ad „egy" fia kezébe munkát.
Azért a cseléd hogy dolgozzon,
Az ur pedig csak dáridózzon,
Ez volt atyjának jelszava.
A ki pedig az imádságról szól,
Kiverte házából reá
Pokolnyi átkokat szórt.
Ilyen példa mellett nőtt fel,
S midőn árvaságra jutott,
Szerezni nem, de költeni,
Annál példásabban tudott.
S mi lett belőle-? egy elzüllött férfi,
S elindult hazulról alamizsnát kérni.
Távol hazájától ballag már az ifju,
Sok bajjal viharral kell megküzdenie,
Már elkeseredik, kimerül utjában,
S igy vetődött ez éjjel ide.
De nem sokáig birta már
A zápor alatt való posztolást.
Tovább megy, hogy merre, azt maga sem tudja,
Az országut mellett egy erdő fogadja.
Betér tehát oda de mit is csinálna,
A széltől megóvja talán a fák árnya.
Mindig jobban bejut az erdő mélyébe,
Megtépett ruhával és vérző tagokkal
Kimerülten dől le, egy vén fa tövébe.
Szidja a végzetet, átkozza a sorsot,
Hogy dolgozni nem tanult,
Nem az ő hibája
Nincs egy irgalmas sziv ki segitene rajta,
Elszánja hát magát egy szörnyü halálra.
Lehajol a földre, mintha kere-gélne,
Tán valami gyümölcs avagy kóró akad a kezébe,
A mi az éhségen csillapitana . . .
Hiába, már látja, éhen kell halnia.
Babrál tovább a rőzsében
De im! egy kis tárgyon akad meg a szeme,
Fölveszi, megnézi — ugyan mi lehetett?
Gondolja valaki?
Egyetlen kicsi kép, Krisztusnak képmása,
Hatán pedig egy haldokló megható fohásza.
Az ifju meghökken le akarja dobni . . .
De nem! mégsem!
Szivét szoritja valami,
Szemeibe p dig könnyet érez gyülni.
Önkénytelenül is imadkozni akar,
De hiába, nem megy, nem talal szavakat.
Reg felfejtette az Ur imádságát.
Reg volt mikor őt erre tanitották
A szél is elünt mar, nem haragszik többé,
A komor fellegek mind eltüntek,
Csak a ragyogó nap eltető sugara,
Rezg a róna s a hegyek felett.
A vándor ifju sem kesereg többé,
Uj erővel hagyja el helyét,
Megtért a lelke teremtőjéhez,
Indul, hogy megkeresse kenyerét.
Midőn az erdőből kiérve ismét az országuton állt,
Csókot nyomott arra a kis képre,
Melyet az erdőben talált . . .

Miilló

hiteles bizonyitvány privátok és orvosoktól a

KAISER-

féle mellkaramelláról, mely

Köhögés

rekedség katarusz és nyálkásodás ellen a leghiztosabb és a legjobban ható gyógyszer.

Kapható:

Veseprémben: *Incse* Kalmán. *Devecserben*: *Balogh* Mihály, *Celldömölkön*: *Bisiczky* Ödön, Szentgálon: Wolf Béla gyógyszertárában.

Sirolin "Roche"

biztos hatásu tartós köhögésnél, a légutak **hurutainál**, hörghurut és **asthmánál**. **Influenza és tüdőgyuladások** után a jóizü Sirolin "Roche"-al való **hosszabb** kura megvéd az összes **ártalmas** következményektől. *SIROLIN „Roche" oldólag és fertőtlenitőleg hat; elősegiti az étvágyat és emésztést.*

Sziveskejék a gyógytárakban határozottan Sirolin "Roche"-t kérni.

Ha cipőre van szüksége, forduljon GOTTLIEB IZIDOR

„TURUL" cipőraktárához,

hol a legjobb minőségű cipőket szerezheti be.

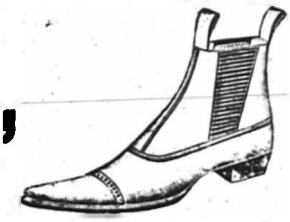

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztíthatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyár[illegible]t nem meleg

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leg gyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebb [illegible]eno jot[illegible]a!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk

Magyar Asbes[illegible] P[illegible]lagyar R.-T. :: Janosha[illegible]a.

Iroda: Zollner Belánal Janosnaza

SCHÜTZ GYULA

épület és bútorasztalos bútor, koporsó és sirkő raktára ::

Celldömölk, Kossuth Lajos-utca

Ajánlja dusan felszerelt bútorraktárát hol a legszebb és legfinomabb kivitelben, versenyképes árakon kapható kedvező fizetési feltételek mellett **halószoba, ebédlőberendezések, divanok, konyhabútor- és egyes bútordarabok.**

Érc- és fakoporsó raktár.

Nagy választék mindennemű **siremlékek és sirkeresztekből**, márvány, gránit és szyenitből. Mindennemű, a kőfaragó szakmába vágó munkák elvállalatnak és a legnagyobb pontossággal és szakértelemmel elkészittetnek

Temetkezési vállalat!

Ágybavizelés! Azonnali megszüntetése! A kor és nemi szervek közlése ellenében felvilágositást ingyen nyujt: **Pfaller Georg Nürnberg** K64 (Bajorország)

— HA SZERETI a fess, tartós elegáns cipőt, ugy vegyen a világszerte elismert temesvári TURUL cipőgyár gyártmányaiból, melynek fiókraktára Celldömölkön a Sági utcában van.

Nyomdai munkákat izléses kivitelben szállít „VÖRÖSMARTY" könyvnyomda Devecser.

Virágkereskedés.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy **Czelldömölkön, a Központi-kávéház mellett üzlethelyiségben**

virágcsokrokat

rendeztem be.

Minden időben vágott és cserép virágokból nagy választékot tartok.

Alkalmi csokrokat, sirkoszorukat a legizlésesebben, olcsón készitek.

Szives pártfogást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Berecz Lajos

kereskedelmi kertész

Celldömölk, Kossuth Lajos-utca

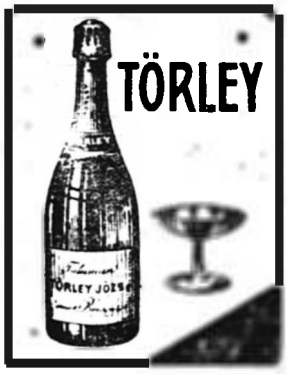

Szőlőoltványok

Ajánlom **teljes szavatosság mellett** fajtiszta egy és kétéves gazdag gyökérzetű **szokványminőségű fanoltványaimat** a legjobb bor- és csemegefajokban. Köztük **„Kreaca"** (Bánáti Rizling) a legkitünőbbnek bizonyult és rendkivül bőtermő borszőlő és **„Muscat Cauhagyöngye"** a legkorábban érő csemegeszőlő. Ezenkivül **Riparia Portalis** és **Rupestris-Monticola** sima és gyökeres alanyveszszők a legjutányosabb árak mellett.

Erzsébet-szőlőoltványtelep

Tulajdonos: **Schmidt Mátyás BOGÁROS.**

(Torontálmegye.)

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kollarit- bőrlemez.

kaucsuk-kompozitióval bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedéllemez. **A jelenkor legjobb fedéllemeze.**

Végtelenül tartós.

Régi zsindelytetők átfedésére kiválóan alkalmas. — Sem mázolni, sem mészlével bekenni nem kell.

Kapható Celldömölkön: HOFFMANN MIKSA fakereskedőnél.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorsajtóján Devecserben 1912